

ان جمع است

زندگی بود. انگار زمان حضورش در خانه آنها خیلی سریع‌تر می‌گذشت و بعد دوباره باید به خانه سرد و خاموش خودشان بازمی‌گشت؛ خانه‌ای پر از وسایل رفاهی، اسباب‌بازی‌های رنگارنگ و انواع و اقسام وسایل ورزشی، گیم و پلی‌استیشن! وسایلی که خودش می‌دانست نمی‌تواند جای خالی خواهر و برادرهای نداشته‌اش را پر کند و حتی پدر و مادرش هم می‌دانستند این وسایل جای همبازی را نمی‌گیرد!

شبه تنها بود و تنها از هیاهوی گرانقیمتی که در خانه می‌شد خفا هم وقت‌هایی حس می‌کرد. سبب نشده است. بر از شادی، خنده و

افزایش اقتدار والدین

در خانواده‌های پرجمعیت برخلاف خانواده‌های تک‌فرزند با افزایش اقتدار و تثبیت بیشتر جایگاه والدین مواجه ایم. به این معنا که پدر و مادر در روابط میان بچه‌ها جایگاه داور و میانجی را دارند و توجه و محبت آنها میان فرزندان تقسیم می‌شود. همین مسئله موجب می‌شود تا جایگاه و اقتدارشان تثبیت شود.

حامیان بیشتر

چالش‌های فردی و اجتماعی برای همه ما پیش می‌آید. اما وقتی حامیان بیشتری داشته باشیم، عبور از این چالش‌ها آسان‌تر خواهد بود و طبیعتاً در یک خانواده گسترده‌تر با تعداد فرزندان و خواهر و برادر بیشتر، حامیان بیشتری هم خواهیم داشت و راحت‌تر می‌توانیم از چالش‌ها عبور کنیم.

عصای پیری یکدیگر

خانواده‌های پرجمعیت اغلب در دوران پیری و سالمندی پدر و مادر می‌توانند در نگهداری از والدین کمک‌حال یکدیگر و به قول معروف عصای پیری والدین باشند. همچنین خواهر و برادرها با افزایش سن یا بیماری و مسائل این چنینی که ممکن است هر فردی در طول زندگی درگیرش شود، همراه و همدل همدیگر بوده و یکدیگر را یاری می‌کنند.

افزایش روحیه همکاری

یکی از فواید فرزند زیاد، تقویت روحیه همکاری است. در خانواده‌های پرجمعیت، افراد می‌آموزند در مواقع مشکلات به یکدیگر کمک کرده و در مسائل مختلف همکاری داشته باشند. با وجود افراد دیگر در خانواده، نمی‌توان فقط به خواسته‌های یک نفر توجه کرد و دیگران را نادیده گرفت. همه با کمک یکدیگر بحران را حل خواهند کرد و روحیه حمایتگری در آنان نیز تقویت خواهد شد.

وابستگی معقول به والدین

در خانواده‌های پرجمعیت‌تر، بخشی از چالش‌های بچه‌های کوچک‌تر به واسطه خواهر برادران بزرگ‌تر و در تعامل میان بچه‌ها با یکدیگر حل و فصل می‌شود. همین مسئله هم موجب می‌شود وابستگی معقول‌تری میان والدین و فرزندان ایجاد شود. در حالی که این وابستگی در خانواده‌های تک‌فرزند بسیار شدید است و می‌تواند چالش‌برانگیز شود.

تجربه لحظه‌های خوشایند دورهمی

در خانواده‌های پرجمعیت اغلب اوقات خوش می‌گذرد. جمع شدن اعضای خانواده دور یکدیگر، گفت و شنود و تعاملات میان اعضای خانواده، همیاری در سفرها و حوادث احتمالی، همراهی و سرگرم شدن اعضای خانواده در کنار یکدیگر، همه و همه در خانواده‌هایی با جمعیت بیشتر، امکان وقوع بیشتری دارد.

کاهش فردگرایی

بی‌تردید فردگرایی یکی از جدی‌ترین آسیب‌های زندگی امروز است. جامعه‌ای که با رشد فردگرایی مواجه شود، دچار تنزل ارزش‌های اخلاقی و انسانی شده، رو به زوال خواهد رفت. روحیه فردگرایی در بین تک‌فرزندان بیشتر دیده می‌شود. در مقابل ساختار خانواده‌های پرجمعیت به گونه‌ای است که اعضای خانواده می‌دانند برای دستیابی به اهداف‌شان، باید هوای همدیگر را داشته باشند و در نتیجه روحیه جمع‌گرایی در میان آنها تقویت می‌شود.

